

Feestje

MIJMERING

Mag ik u iets vertellen, vraagt de oude dame. Voor haar neus staan een kop koffie en een stuk gebak. 'Ik heb eigenlijk feest', zegt ze, 'mijn vriend en ik zijn vandaag tien jaar samen'. Gefeliciteerd, zeg ik, maar hoezo 'eigenlijk'? 'Vorig weekend kregen we ruzie en heeft-ie me naar huis gestuurd'. Ze geneert zich duidelijk een beetje.

Al jaren gaat ze elk weekend naar hem toe, maar sinds Annie anderhalf jaar geleden in zijn leven verscheen, zijn er problemen. Annie is de hulp. En Annie palmt 'm in. Alles wat Annie doet is goed, alles wat ze zegt is waar. Als de oude dame vrijdags komt, heeft Annie al gekookt. Annie koopt z'n kleren en Annie helpt hem sinds kort onder de douche. Hij is negentig, de oude dame vierentachtig. Ze voelt zich opzij gezet, niet gezien en niet meer nodig. En dat had ze afgelopen weekend tegen hem gezegd. Je bent jaloers, had hij kribbig gereageerd. 'Dom' had hij haar genoemd. Daar zit ze nog het meeste mee, ze is niet dom. De volgende dag belde hij al weer. Kom nou maar terug, dan hebben we het er niet meer over. Maar dat kan ze niet. Annie is te ver hun levens binnengedrongen. 'En weet u wat het ook is? We doen niets meer, we zitten alleen nog op de bank. Hij kan niet meer zoveel en wát er nog is te doen heeft Annie van me overgenomen'. Ze valt stil. Ze neemt een slok en een hap. Ze vraagt wat ik ervan vind.

Ik ken het leven langzamerhand ook een beetje en ik denk: liever verlegen óm dan verlegen mét.

Marjolijn Sengers, 15 december 2013